

Ἡ πρώτη μου ἀνάβασις

ΚΩΣΤΑ ΧΡ. ΤΟΤΣΙΚΑ

Ἄντ)δρου τῆς Ο.Ε.Σ.Ε.

Εἶναι Σάββατο ἀπόγευμα στὶς 6 ἀκριβῶς γράφει τὸ πρόγραμμα «ἀναχώρησις ἀπὸ τὰ Γραφεῖα» τοῦ Φ.Ο.Ν.Η. (Φυσιολατρικὸς Ὅμιλος Νέων Ἡλίου) τοῦ Βόλου. 1929. Ἦταν τὸ πρῶτο ἐκδρομικὸ Σωματεῖο, καὶ λέγω ἦταν, γιατί τώρα δὲν ὑπάρχει... Στὶς 6 λοιπόν, χαρούμενοι ὅλοι συγκεντρωθήκαμε. Ὁ Ἀρχηγὸς ἀφοῦ... μᾶς ἐπιθεώρησε, μᾶς ἔκανε καὶ τὰς δεούσας... συστάσεις... Εἰδικῶς σὲ μένα καὶ σὲ δύο ἄλλους φίλους μου πού γιὰ πρώτη φορὰ συμμετείχομεν εἰς τὴν Ὀρειβατικὴν Ὀμάδα τοῦ Φ.Ο.Ν.Η. Στὶς 7 1)2 φθάσαμε στὴν Πορταριά. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐφρόντισε ἀμέσως καὶ τακτοποιηθήκαμε στὸ Σχολεῖο καὶ ἐν συνεχείᾳ μᾶς εἶπε ὅτι στὶς 9 ἔπρεπε ὅλοι νὰ κοιμούμεθα, διότι τὸ πρῶτ' στὶς 3 θὰ ἔχουμε ἔγερσι καὶ στὶς 3.15' ἀναχώρησι διὰ τὴν ἀνάβασι στὴν κορυφὴ Πλιασίδι.

Πραγματικὰ στὶς 3.15' ξεκινούσαμε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ταξιάρχη. Ἦταν μιὰ φεγγαρόλουστη βραδυά. Εὐωδίαζαν οἱ Μαγιατικὲς τριανταφυλλιὲς τῶν σπιτιῶν, κάτω ἢ πόλις τοῦ Βόλου ἀναπαύονταν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως... Σὲ μιὰ ὥρα ἀρχίζει τὸ γλυκοχάραγμα. Ὅσοι ἀπὸ σᾶς βρεθήκατε αὐτὴν τὴν ὥρα στὸ βουνὸ νοιώθετε τὸ θεῖον ἐκεῖνο περιβάλλον... Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμαι πολὺ δυνατὸς στὴν πέννα καὶ νὰ γεμίσω πολλὰς σελίδες γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σᾶς δώσω τὴν εἰκόνα ἐκείνη... Τὸ λυκανγὲς πλέον διαδέχεται τὴν νύχτα, καὶ ἡ ἀνάβασις συνεχίζεται, καὶ ὅσο προχωροῦμε, τόσο μεγαλειῶδες γίνεται τὸ θέαμα. Τώρα πλέον ἔχουμε καὶ τὶς πρῶτες Ἡλιακὲς ἀκτῖνες πού χουσίζουν τὸν γαλανοπράσινον Παγασητικὸ κόλλο. Βρισκόμαστε πλέον στὴν κορυφὴ. Τὸ θέαμα εἶναι κάτι τὸ ἀφάνταστο!!...

Ἐψόμετρο 1621. Νοιώθουμε τὸ πρῶτὸν ἀεράκι νὰ μᾶς παγώνει τὸ πρόσωπο. Τὸ κρῦο εἶναι τσουχτερό. Ἐν τούτοις κανεὶς δὲν διαμαρτύρεται. Δὲν χορταίνουμε νὰ βλέπουμε. Ἡ ψυχὴ μας βρίσκεται κάπου ἄλλοῦ. Πετᾶει... Ἐχει φύγει ἀπ' τὸ σῶμα μας. Περισσότερο βέβαια οἱ φίλοι μου καὶ ἐγὼ πού πρώτη φορὰ βρισκόμαστε σὲ τέτοιο ὑψόμετρο. Θέλουμε νὰ ἐκδηλώσουμε τὸν θαυμασμό μας, θέλουμε κάτι νὰ ποῦμε, εἶναι ἀδύνατον ὅμως. Κάπου κρυμμένος μέσα στὶς ὀξές, ὁ... τραγοπόδαρος Πάνας μᾶς ἔχει πάρει τὴ φωνή!!...

Τὰ χρόνια περνοῦσαν βρέθηκα σὲ ψηλότερες κορφές, σὲ χιονισμένα καταράχια καὶ πλαγιές, γνώρισα πολλὰς συγκινήσεις στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας Φύσης, ἀλλὰ τὴν γνωριμιὰ μου αὐτὴ, τὴν πρώτη μου γνωριμιὰ μὲ τὴν κορυφὴ ἐκείνη, μοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὴν ξεχάσω, τὴν ὁμορφιὰ τὴν γοητεία, τὸ μαγευτικὸ Πῆλιο τοῦ πάνσοφου Κενταύρου Χείρωνα, τοῦ Ἰάσονα καὶ τῆς Ἀργῶς!.. Πόσοι ἀλήθεια σὰν καὶ μένα δὲν θὰ θυμοῦνται τὴν πρώτη ἀνάβασί τους, τὴν πρώτη γνωριμιὰ τους μὲ τὰ ἀθάνατα Ἑλληνικὰ Βουνά μας!..